

תאריך:

2016, אוקי' 2, 18:03

מאת:

<havacn@gmail.com> חווה נתן

[הצג כל ההודעות]

אל:

Benzion David Yehoshua

פעם ביקשתי / למעשה שאלתיך, מהי משמעות האושר עבורך ולא כהגדרה מילונית, מעניין מה תשיב. אני עונה על שאלתך במחשבה ספונטנית, משמעויות הדברים דורשים עיון וביורור פנימי מעמיק וגם אז לא נגיע לכל לשלם.

למה שקוראים יצירה של האדם לעניות דעתי, היא מלאכת חיבור/ליקוט מהתבוננותו הבנתו לימודו ומדרגתו, כן דחף לשתף לבטא הרהורי לב, רגש ודמיון. ביצירה הגדולה של הבורא כל הידע, תמיד יחסר לאדם מה, כי מפת המעשים, חלקם הגדול נסתרים גנוזים, כמה שנלמד בשנות החיים וגם התיימרות "המדע" להבין ולהשיב על שאלות גדולות מצומצמת, בתוך עטיפת מסתורין. יצר האדם ותשוקותיו כמיהותיו, מורכבים כפי שאמרת ממכלול, הם מרוסנים וגדורים במידות חוקי מוסר, מעלות ופשרות לנהוג כמה שאפשר בין אדם לרעהו, למנוע היווצרות כאוס במבנה החברתי והאנושי של הפרט והכלל. אין שלם, גם בחיי הזוגיות, מימוש הפנטסטי בחסר, קניית השלום תלוית פשרות נתינה וגם אוזקים, נגעתי נגיעה קטנה, נמשיך להרגיש ולחשוב, ברור שלא חידשתי דבר. נשתדל להוציא ממר מתוק. שנת תפוח בדבש.

בתאריך 2 באוקטובר 2016 בשעה 9:09, מאת Benzion David <benziyosh@walla.co.il>:<Yehoshua

יקירה,

לא אחת כדאי להישאר בתוך ארבע אמות של פנטזיה וליהנות ממנה. מימוש הפנטזיה הוא לא אחת מקור לשברון לב. מי שהפנטזיה והמימוש שלה הולכים אצלו יד ביד הריהו אדם מאושר. כשאתה מפנטז אתה נמצא עם עצמך לטוב ולרע, ברגע שאתה מממש את הפנטזיה כבר אינך לבד עם עצמך אלא מעורבת נפש נוספת לפחות, שלא בהכרח חושבת כמוך או נסחפת למחוזות שאתה מצוי בהם. אני מבחין בין פנטזיה שיש בה אלמנטים פרוידיאניים לבין חלום ומשאלת לב שמתווים חלק מצעדינו בחיים ומשמשים קטליזטור להמשך הדרך. העברית הגדירה זאת יפה בכך ש'יצר' ו'יצירה' נגזרו משורש אחד. סופר ומשורר (זכר ונקבה) שאין בהם שילוב של שניהם גם יחד - היצירה שלהם, לדעתי, היא אנמית, סטרילית ונטולת חיים. מה את חושבת על הקשר בין יצר ליצירה? נ.ב. יצר הוא מכלול של דברים הוא גם סקרנות והתנסות בכל תחומי החיים. שנה טובה ובריאה

בץ

ב אוקי' 1, 2016 22:48, חווה נתן כתב:

אתה בקיא גם בגנאלוגיות המשפחתיות בין היתר. בקשר לעדתיות גלותית נושא זה לא היה בשיח בביתנו, עניין קיבוץ הגלויות היה מובן טבעי וכך ראינו את המינהגים המגוונים שהושרשו מהתפוצות משך הדורות. כשחזרתי מבנגקוק עם שלושת הילדים ואוריאל עודו תינוק בזרועותי, היה זה בעקבות הקביעות שגד קיבל במשה"ח. הוא הטיל עלי למכור את דירתנו בנווה שאנן ולקנות דירה בירושלים, משימה זו היתה צריכה להעשות תוך חודש אחד עד שובו עם סיום התפקיד ותחילת הלימודים בספטמבר. זימן המקרה והמזל ששתי המשימות עלו יפה, עם נחיתתו היה עליו רק לחתום על המסמכים חתימה שנייה. בועז החל ללמוד בבי"ס לוריא בכתה ד' ביום השני ללימודים הוא בא הביתה נרעש ושאל אותי, מה אני? מזרחי אשכנזי או ספרדי? אמרתי לו ששלושתם. אחרי ארוחת הצהרים ישבנו וסיפרתי לו לפי הבנתו אז על המקור הראשון שלנו בארץ הזאת, חזרנו עד לאברהם אבינו סיפורי התורה הגלויות, שהפכו לסיפורי הלילה טוב אותם דרש לשמוע בהמשכים למשך תקופה די ארוכה.

צדקת לגבי התייעוד החסר לשושלות בכתב.
אימי אמרה לי שדודי אלכסנדר ירש את סיפרי התלמוד של סבי ובין דפיו היה נייר עליו רשומים שמות אבותיו הקדומים.
עם מותו של דודי ילדיו לא שמרו על הספרים, כששאלתי אותם כעבור שנים לא ידעו לומר לי לאן התגלגלו, הצטערתי שחשבתי על כך מאוחר מדי.
שם נעורי צוטריין, הינו נדיר איני יודעת את מקורו, בשבוע שעבר ביקר וסעד אצלנו ג'ורג' צוטריין בן דוד רחוק שהגיע לרגל חתונת ידידים, הוא שופט בטורונטו, גם לו לא ידוע מקור השם. עד כמה שהתחקתי כנראה הגיעו להונגריה מאוקריינה. משפחת סבתי היתה להם הידיעה שהגיעו מטולדו בעת גירוש ספרד.
כולנו עץ אחד עם ענפים רבים ושורש אחד.

בימים האחרונים בונים כאן לשמעון פרס אנדרטת מילים הררי הרים, שבעים משלחות הספידו אחר מות (מאזכר שבעים אומות עולם).
מצטטים את אימרות השפר שלו, אחד מהם אהבתי בהקשר למה שאמרו עליו, שהינו פאנטאזיזונר :
"למי שאין לו פנטזיה אינו עושה/יוצר דברים פנטסטיים"...

שנה טובה ופנטסטית

בתאריך 30 בספטמבר 2016 בשעה 8:54, מאת Benzion David
<benziyosh@walla.co.il> <Yehoshua>:

חוה יקרה,

1. תודה מעומק הלב על המילים החמות שהרעפת עליי (על זה אמרה מי שאמרה: 'למה זה מגיע לי?')
2. שם ספרי הוא: 'שתיקת התרגול', הוצאת אסטרוטוג.
3. סיפור התהפוכות עמרמי-גולדשטיין הוא סיפור מופלא של גלגולי עם ישראל בגולה. כבר אין לדעת מי 'שיכנז' ומי 'תימוני'. משפחות אשכנזי, למשל, הידועות כמשפחות ספרדיות, מקורן בגרמניה ובימי מסעי הצלב הן ברחו על נפשן לממלכה העות'מנית ובבית הכנסת הבחינו בין יצחק בן אברהם (הספרדי) לבין יצחק בן אברהם אשכנזי (שזה מקרוב בא). מקרה הפוך הוא עם משפחות פרנק, פרנקל, שעברו ממחוזות ספרדיים למחוזות אשכנזיים. גירוש ספרד הביא לפולין מאות משפחות ספרדיות, רובן המירו את שם משפחתם לגולדשטיין למיניהם ורק מעטים נשארו עם שם משפחתם המקורי כמו משפחתו של עו"ד בני דון יחיא (מומחה לגירושין וגרוש בעצמו). ישעיהו גולדשטיין, שעברת את שמו לשייקה אופיר, הוא כנראה דוד רחוק שלך שאבד במצוקות הזמן והפך לאיש הכי מצחיק שחי איתנו אי פעם.
4. ובאשר לכתביה ותייעוד - אם ההלכה היהודית הייתה קובעת שמצווה היא מדאורייתא ומרבנן לכתוב את אילן היוחסין המשפחתי לדורותיו היינו מגלים עולם ומלואו על נדודי יהודים, אך גם היינו מגלים תופעות של טמיעה, ניאוף, אונס וממזרות. השאלה מה עולה על מה?
5. שמרי על כוחותייך. שמרי על בריאותך. אל תעבדי קשה מדי. האמיני, לא יקימו לך אנדרטה מעל מגדלי עזריאלי.

ושוב שנה טובה

שנת בריאות איתנה, יצירה פורייה ובשורות טובות

בץ

ב ספט' 29, 2016 23:03, חוה נתן כתב:

בן ציון דוד יקר,

מעריכה מאד אותך כאדם וכסופר.

עצותיך מעולות ואתה מצטיין בהן בכתביך.

על אינות כישרוני לכתוב פרוזה כבר כתבתי לך.

אני לוקה מאד בחוסר זמן אישי.

סמוך לשינה, עונה למיילים המתייחסים לשירים ששולחים לי, כותבת לך, קוראת עוד כשעה והנה חצות. נניח אני מדמה שהייתי לזמן מה באי בודד, או לחילופין במצב ללא דאגות, יכולתי להשתמש אז בקולמוס ובכלים המצויינים שאתה מציע לי, יכולת להיות לי למדריך, יועץ נאמן ועורך.
אולם לא כך המצב כיום עלי להתרכז בדיני נפשות ולנסות ככל יכולתי להמתיקן, כאלה רוב עיתותי בזמן זה.

מודה לך על הטוב שאתה מרעיף עלי מעומק ליבי.

אשמח מאד לקרוא את ספרך "קריאת התרגול" האם ליווית בפועל את הדוקטורט שכתבו על הספר? מעטים זוכים לתעניינות והעמקה ביצירותיהם עוד בחייהם, האם היית מרוצה התוצאה? אסוציאטיבית, אימי ז"ל שהעברית שבפיה היתה משובשה, היתה אומרת: "עין אחת צוחקת שניה בוכת".

הבטחתי לכתוב לך מדוע סבי הקדמון הליז את השם עמרמי לגולדשטיין, בפרטים שקיבלתי מהמשפחה בעניין זה, שהסביבה בה הוא חי שלוש שנים התקשתה לבטא את שמו. לכשחזרו ארצה חזרו לשמם, כעבור עשר שנים אשתו התגעגעה למשפחה בגלות, חזרה עם כמה מצאצאיה להונגריה, זה היה מסע ארוך ומייגע באותם ימים, כמה מהבנים נשאו בבית סבם וחזרו שוב לשם גולדשטיין אחדים מהם השתקעו ושקעו בגולה.

ידוע לי יותר על סבא רבא שלי ר' יוסף צבי גולדשטיין, נאמר עליו שלא רצה לעסוק ברבנות למרות הסמכות. למד רוקחות, היה איש ליברלי גם מרדן לפי המסופר, באמצע חייו בא להאסף אל אבותיו בא"י, (נח בהר הזיתים).

הגיע למאה שערים בסוף המאה ה-19, וכאן נישא שוב גם התחרד, חי עוד שני עשורים הוליד את מאיר ובן ציון שגם להם סיפור חיים מעניין משלהם...

בשנות החמישים עלו כמה מצאצאי משפחות גולדשטיין לא"י וחזרו לשמם המקורי עמרמי, פגשתי אחד מנציגיהם שמשפחותיהם בנתניה ובנצרת.

שבת ושנה ברוכים לך וליקיריך,
חוה

בתאריך 29 בספטמבר 2016 בשעה 7:52, מאת Benzion David <benziyosh@walla.co.il>
<Yehoshua

, חוה,

כוונתי לא הייתה שתכתבי סיפור משפחתי מדויק בפרטיו אחד לאחד. Sorry, זה לא מעניין. הסיפור המשפחתי לדעתי צריך להוות רק קטליזטור ובה בעת יש להפוך את הסיפור המשפחתי לרומן עסיסי, שיש בו את הגרעין ההיסטורי (מקום, תקופה, רוח הדברים, חלק מן העלילה) וכל השאר הם הפלגה למחוזות הדמיון ('שהרי אם לא כך בוודאי ההתרחשות יכלה להיות כך וכך'). בהזדמנות, אעניק לך את 'שתיקת התרגול' שלי שזכה לדוקטורט ומסטר בבר-אילן ולסידרת מאמרים בעיתונות הספרותית מאת פרופ' נורית גוברין ולאחר מכן גם במפעל הספרותי רב ההיקף שלה 'קריאת הדורות'. קראי את הספר, - עין אחת בוכה והשנייה צוחקת. צחקתי ובכיתי בד בבד עם כתיבת עלילת הדמויות. בספר בניתי משפחה ירושלמית ספרדית, אימא חכמה, רופאה עממית המקדישה שעות לתפילות אישיות שלה ליד המזוזה. אבא איש מעשה קשוח, בעל יצרים, שירא מהמיסטיקה של אשתו, הילדים - כל אחד הולך בדרכו הפוליטית, המחתרנית והדתית ובבית מתחוללת מלחמת עולם בין הבן הקומוניסט לבין הבן הספרדי המתחזה לחרדי אשכנזי (כל השלכה למציאות נכונה). המספר הוא בן הזקונים, פרופסור לגיאולוגיה, החוזר, נובר ומשחזר את מחוזות ילדותו.

ולמה אני מספר לך את כל זה? כי לקחתי גרעין סיפורי ('בדידי הווה עובדא') והפלגתי איתו למרחקים ויצרתי מציאות נכונה מבחינת הריאליה ודמיונית מבחינת העלילה. תאזרי עוז, קחי לידיך את שרביט הקסמים, הלוא הוא הקולמוס שלך, וצאי לדרך! והאמיני, אינך יודעת מה ילד יום ומה גנוז בך. את כמשוררת מוערכת (לפחות על ידי) תוסיפי מן הסתם גם נופך פיוטי. לא אתבייש לעודד אותך לגבי ההמשך אך לחילופין גם להמליץ בפנייך לגנוז את הדברים.... ובא לבן-ציון גואל ולחוה אימנו גם. שנה טובה לך, לגוזלים (הגוזלים מזמנך באהבה רבה) ולכל משפחתך
בץ

ב ספט' 28, 2016 22:48, חוה נתן כתב:

איזה דמיון מפליג לך, "פגישה של סבא עמרמי עם הגולם מפראג". מלבד זאת, אוהבת את ההתלהבות שלך.

אין לי כשרון לכתוב פרזה, סיפורים משפחתיים מעניינים מתי מעט, הדמיון, הידע והסקרנות שלך כפי היתר אצלך, יוצאי דופן.

ארשום בע"ה את הסאגה המשפחתיית בפשטות ואולי בדורות הבאים כשיהיה רטרו כלכל דבר, ביניהם גם לסיפורים מסוגה זו, כולל סבלנות לקרוא דבר מתחילתו עד סופו, אולי מישהו מהצאצאים בדורות הבאים יתעניין וגם יכתוב רומן, החומר בשפע.

נקווה שדלות השפה תחלוף עם הזמן וישוב עושר סיגנון, לשון וכן יחס אל המורשת, אולי. היום זמן טכנולוגי מואץ, ומברקי, הציפייה לסיפוקים מידיים.

כאן עדיין סער,בלילה נועם קיבל חום הוא מהבוקר עד לילה טוב אצלי,אחה"צ הצטרף גם נווה,כך גם
מחר אהיה איתם ומקווה כי עד החג בעזרת האל הגוזל המתוק יבריא.
נפשי יוצאת אל הקטנטנים,אוריאל נפלא איתם,התנהלותו ממלאת את ליבי.
התכתובת בינינו ייחודית, כך השיתוף בחלק מתפיסות העולם וסיפורי קורותינו. תודה על העידוד לכתוב,
את הספרים שהמלצת עליהם אקרא, אם ארשום דברים בסאגה זו, מבטיחה שתהיה הראשון לקראם.
יתכן ואוציא ספר שירים אי"ה, הצטברו כאן רבים זה בתנאי שאוכל להתפנות מעט, ע"פ המצב
והעדיפויות, אולי יסתייע.

שתהא השנה הבאה טובה לכל עם ישראל ובתוכם לכולנו יחד.
ברכות, חווה

בתאריך 28 בספטמבר 2016 בשעה 7:58, מאת Benzion David <benziyosh@walla.co.il>
<Yehoshua>

יש לי שם לרומן שלך:'מורי זכריה פוגש את הגולם מפראג'
תהיה לספר תפוצה עצומה.ספרי על אהבותיו ועל כל ההמונים שנוהים אחריו
והילדים שזרע במסעותיו והמשיך הלאה.

----- הודעה מועברת -----

מאת: חווה נתן <havacn@gmail.com>

אל: <benziyosh@walla.co.il> Benzion David Yehoshua

עותק:

תאריך: ספט' 27, 2016 22:26

נושא: Re: Re: Fwd: המורי

בפעם הבאה אספר לך איך עמרמי הפך לגולדשטיין בגולה וחוזר חלילה שוב לעמרמי.
איני יודעת לספר כפי שאתה מספר, ארשום זאת לילדי בפשטות לזיכרון. חיי אימי גם הם היו צבעוניים
ומעניינים, אולי יום אחד אספר לך.

בינתיים לילה טוב

ובעיקר שתהא זו שנה טובה, בריאה והגשמת חלומות ומשאלות לך וליקרירך
חווה

בתאריך 27 בספטמבר 2016 בשעה 19:38, מאת Benzion David <benziyosh@walla.co.il>
<Yehoshua>

יקירתי חווה,

בעזרת ה' ובברכת 'הנותן ליעף כוח' את יושבת מול הצג בתום הימים הנוראים וכותבת רומן נפלא על
סבר"ר שלך.

זהו סיפור מופלא שכמעט אינו מתקבל על הדעת.

תני ליד הדמיון שלך להתפרע.

אני כבר מזמין עותק בסטימצקי. תבטיחי לכתוב הקדשה.

שנה טובה טובה!

בץ

ב ספט' 27, 2016 19:26, חווה נתן כתב:

מתנצלת על כי סבא סעדיה מנוחתו עדן צולם על הפנים.

זה מעיד רק על חוסר הכישרון של הצלמת.

אני ראיתיו מהורהר, ככל דבר ואדם שבעיני המתבונן.

מסכן היה צריך להתמודד עם סביבה זרה ועוד בהונגריה/צ'כית.

לדברי דודתי ז"ל (היתה בוגרת מאימי בעשרים שנה גידלה את שבעת אחיה ורדתה בכל-תמיד פנו אליה
בגוף שלישי מתוך יראה, אפילו בבגרותם) סבא עמרמי שהה בבית המשפחה שלוש שנים עד שנאסף

הכסף הדרוש לשיבה חזרה לצפת, הספיק להקים משפחה בגולה אח"כ בא"י והיה עוד רב עלילות, נשאר
ההמשך לפעם אחרת.

באשר למלמד בת"ת בתור אם התקוממתי נגד מכות לטף.

חוינו את השיטה בשנות השבעים והשמונים בביה"ס הבנלאומיים שהתנהלו בשיטת ההחינוך
הבריטית בדומה לימי דיקנס. לפני המכה הראשונה, העברתי את הילדים לשיטה האמריקאית המתונה
והמתחשבת יותר בנפש וצרכי הילד.
חוזרת לסירים שהכל יהיה מוכן ליומיים הבאים ונוכל להתפנות רק לילדים.

בתאריך 27 בספטמבר 2016 בשעה 17:20, מאת Benzion David
<benziyosh@walla.co.il>: <Yehoshua

התמונה הגיעה. תודה רבה.

הסב"ר (בריבוע) שלך ר' סעדיה עמרמי ז"ל נראה בציור (עד כמה שמשקף את המציאות) מורי זעוף
פנים, קפדן, שהרביץ תורה (תרתי משמע) לינוקות שלמדו אצלו. מעניין מה נשאר בכם מהמורשת הזאת.

ב ספטי' 27, 2016 14:52, חווה נתן כתב:
מצאתי בסופו של דבר להעביר את הצילום דרך המייל.

הודעה שהועברה

מאת: <havacn@gmail.com> <havacn

תאריך: 27 בספטמבר 2016 בשעה 14:48

נושא: המורי

אל: <havacn@gmail.com> נתן

נשלח ממכשיר ה-Samsung שלי